TEVHID I ŠIRK

Muhamed Džemil Zejno

Sarajevo, 2001 - 1422. G. H.

Naslov originala	ET - TEWHIDU - VEŠ - ŠIRK
Naslov prijevoda	TEVHID I ŠIRK
Autor	Muhamed Džemil Zejno
Prevodilac	Muhamed Mehanović
Šerijatski recenzent	Fuad Sejdić
Likovno - tehnički urednik	Nedžad Kazić, Fatih Farhat
Lektor i korektor	Sabina Deljković, Omer Resulović
DTP	Kavazović D & T, Sarajevo, Mersad Mujagić
Štampa	"OKO" - Sarajevo
Tiraž:	30 000 KNJIGA BROJ 12
Treće izdanje	BESPLATNI PRIMJERAK
Izdavač	*Sva prava štampanja i izdavanja zadržava Visoki saudijski komitet za pomoć BiH i Kulturni centar "Kralj Fahd" u Sarajevu*

ŠTAMPANO POD POKROVITELJSTVOM ČUVARA "DVA HRAMA"
KRALJA FAHDA BIN ABDUL-AZIZA AL-SAUDA, KRALJEVINE SAUDIJSKE ARABIJE

طبع على نفقة خادم الحرمين الشريفين الملك فهد بن عبد العزيز آل سعود هدية مجانية

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka Bosne i Hercegovine, Sarajevo

UDK 297.137

ZEJNO, Muhamed Džemil
Tevhid i širk / Muhamed Džemil Zejno; (prevodilac Muhamed Mehanović) - 3. izd. - Sarajevo: Visoki saudijski komitet za pomoć Bosni i Hercegovini, 1998. - 37 str.; 20 cm. - (Visoki saudijski komitet za pomoć Bosni i Hercegovini; knj. 12)
Prijevod djela: Et - tewhidu - veš - širk

ISBN 9958 - 880 - 14 - 8
COBISS - ID 791302

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

PREDGOVOR

Hvala Allahu, Koji poučava peru, Koji čovjeka poučava onome što ne zna. Hvala Allahu, Koji je one koji vjeruju iz tmina na svjetlo izveo i na pravi put ih uputio: ***"I doista, ovo je pravi put moj, pa se njega držite i druge puteve ne slijedite, pa da vas odvoje od puta Njegova." (El - En'am, 153)*** Uzvišeni Allah, također, veli: ***"Reci: 'Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju?'" (Ez - Zumer, 9).*** Uzvišeni, također, veli: ***"Zato vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova i u svjetlo koje objavljujemo." (Et - Tegabun, 8)***

Neka je Allahov blagoslov na Učitelja koji upućuje najboljoj uputi: ***"Reci: 'Meni je, doista, jasno ko je Gospodar moj'" (El - En'am, 57)***, našeg vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu alejhi ve selleme.

Najuzvišenija znanost jeste spoznaja Allaha, a ona nas vodi spoznaji načina ispovijedanja vjere Njemu. Što se više širi vjerska znanost, smutnje je sve manje, a neznanje sve slabije. U hadisu se spominje: "Vrijednost alima (znalca) u odnosu na abida - pobožnjaka jeste kao vrijednost punog mjeseca u odnosu na ostale zvijezde." Jer, najvredniji je, najuzvišeniji i najdostojniji da bude primljen onaj ibadet koji je usklađen i podudaran s časnm Šerijatom. A cilj i svrha egzistencije činjenje je ibadeta Allahu: ***"Džine i ljude stvorio sam samo zato da Mi se klanjaju." (Ez - Zarijat, 56)***

Visoki saudijski komitet raduje i čini mu čast da, po preporuci njegove visosti predsjednika Visokog saudijskog komiteta, princa Selmana b. Abdulaziza, guvernera provinicije Rijad, ponudi ovu biblioteku sastavljenu od najvrednijih knjiga potrebnih muslimanu, posebno u ovom vremenu. Akcenat smo stavili na moralne vrijednosti, učvršćenje

vjerovanja, temelje islama, kompaktnost društva i njegovu etiku, te uspostavljanje spona s prvom generacijom, najodabranijom i najčestitijom zajednicom ashaba, koji su najbolje razumijevali i primjenjivali islam, nastojeći valorizirati naš iman, naša djela i razmišljanje u svjetlu njihovog odnosa, povezujući dunjaluk sa ahiretom, život s onim što slijedi poslije smrti. A to je istina koju nije moguće zanemariti, pogotovo uzimajući u obzir činjenicu da smo izgubili hiljade naše braće u bosanskoj tragediji. Kuda bi nas to onda vodilo?

U okrilju časnog tefsira, plemenitog hadisa i čiste islamske misli, živimo s ovom odabranom skupinom knjiga iz serije "Biblioteka bosanske porodice", koju nudimo odraslom i malom, mušku i žensku. Svako od njih može uzeti iz njih ono što želi u skladu s obimom znanja koje mu je Allah dao, oboružavajući se spoznajom i nalazeći pravi put pomoću Allahova svjetla.

"Ostavio sam vas na čistoj stazi po kojoj je isto ići noću kao i danju, s nje skreće samo onaj ko je propao"- veli Poslanik, a.s. "Ostavio sam vam dvije stvari: ako ih se budete pridržavali, nećete zalutati nikada: Allahovu knjigu i moj sunnet" - veli Poslanik, a.s., također.

Molim Allaha da ovo znanje bude od koristi, da ga učini blagoslovljenim i trajnim dobrim djelom i da nagradi svakog ko je učestvovao u izlasku na vidjelo ove biblioteke, prevođenju djela, pripremanju za štampanje, distribuciji, kao i onog ko se njome okoristi, najboljom nagradom. On čuje dove i odaziva se.

Direktor Regionalnog ureda
Visokog saudijskog komiteta za Evropu

Naser b. Abdurrahman es-Saeed

ZNAČAJ TEVHIDA

1. Allah, dž.š., stvorio je svjetove da Mu čine ibadet i poslao je vjerovjesnike, čija je zadaća pozivanje ljudi u tevhid (iskazivanje Allahove, dž.š., jednoće).

Kur'an časni pridaje veliku pažnju vjerovanju u tevhid (Allahovu jednoću) u većini sura (poglavlja) i ukazuje na štetnost širka po pojedinca i zajednicu.

Širk je uzrok propasti na dunjaluku i vječnom boravku u Džehennemu.

2. Svi poslanici, bez izuzetka, svoju misiju počinjali su pozivom u tevhid, jer im je Allah, dž.š., naredio da ga dostave ljudima. Allah, dž.š., kaže:

"Prije tebe ni jednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: 'Nema boga, osim Mene, zato se Meni klanjajte!'" (El- Enbija, 25)

Tako je Allahov poslanik, Muhammed, a.s., proveo trinaest godina u Meki pozivajući ljude u tevhid - iskazivanje Allahove jednoće i obraćanje dovom samo Njemu i nikome drugome.

Između ostalog, objavljen mu je ovaj ajet:

"Reci: 'Ja se samo Gospodaru svome klanjam i nikoga Njemu ravnim ne smatram.'" (El-Džinn, 20)

Poslanik, a.s., odgajao je svoje sljedbenike od malih nogu u duhu tevhida, pa je svom amidžiću, Abdullahu ibn Abbasu, rekao: "Kad nešto tražiš, traži od Allaha, a kad pomoć tražiš, traži je od Allaha!" (Bilježi ga Tirmizi i kaže: "Hadis je sahih - hasen.")

Tevhid je srž vjere - islama, na njemu se ona bazira i Allah, dž.š., neće nikome priznati vjeru mimo islama.

3. Poslanik, a.s., podučio je svoje ashabe da misionarstvo počinju pozivanjem ljudi u tevhid. Tako je Mu'azu ibn Džebelu, kada ga je izaslao u Jemen, rekao: "Neka prvo u što ćeš pozvati ljude bude svjedočenje da nema boga, osim Allaha."

U drugom predanju, stoji: "…da iskazuju Allahovu jednoću." (Bilježe ga Buharija i Muslim.)

4. Tevhid je sadržan u šehadetu - svjedočenju da nema boga osim Allaha, i da je Muhammed Allahov Poslanik. To znači: nema istinskog božanstva (koje se s pravom obožava), osim Allaha, dž.š., a ispravan je ibadet samo onaj s kojim je došao Allahov Poslanik.

Šehadetom nevjernici ulaze u islam, jer je on ključ Dženneta i onoga ko ga bude izgovarao Allah, dž.š., uvodi u Džennet, osim ako on ne bude radio nešto oprečno Njemu, kao širk ili izgovarao riječi koje odvode u nevjerništvo.

5. Nevjernici iz plemena Kurejš nudili su Allahovom Poslaniku vlast, imetak, žene i druge užitke ovoga svijeta, a zauzvrat tražili da se odrekne poziva u tevhid i napadanja njihovih kumira. Poslanik, a.s., međutim, to nije prihvatio, nego je nastavio sa svojom misijom, na čijem je putu, zajedno s ashabima, podnosio razne nedaće, sve dok misija tevhida nije trijumfirala nakon trinaest punih godina u Meki. Potom je oslobođena Meka i razbijeni su kipovi, a Poslanik, a. s., učio je:

"Došla je istina, a nestalo je laži; laž, zaista, prolazi." (El-Isra, 81)

6. Tevhid je obaveza svakog muslimana u njegovom životu. On počinje svoj život tevhidom i napušta ga tevhidom. Njegova je dužnost uspostavljanje tevhida i pozivanje u njega, jer tevhid ujedinjuje muslimane i okuplja ih oko riječi kojom se iskazuje tevhid. Molimo Allaha, dž.š., da riječi tevhida budu zadnje riječi koje ćemo izgovoriti na dunjaluku i da sve muslimane okupi oko tih riječi!

NEKI FADILETI TEVHIDA

1. Allah, dž.š., kaže:

"Bit će sigurni samo oni koji vjeruju i svoje vjerovanje s mnogoboštvom ne miješaju, oni će biti na pravom putu." (El-En'am, 82)

Prenosi se od Abdullaha ibn Mes'uda da je rekao: "Kad je objavljen ovaj ajet, on je teško pao muslimanima i rekli su: 'Ko od nas prema sebi nije zulum učinio?' Allahov Poslanik im je rekao: 'U ajetu se ne misli na to, već se misli na širk. Zar niste čuli za riječi Lukmanove upućene njegovom sinu: - O sinko moj, ne smatraj druge Allahu ravnim, mnogoboštvo je zaista velika nepravda.'" (Lukman, 13) (Bilježe ga Buharija i Muslim.)

Ovaj je ajet radostan nagovještaj onima koji u svemu iskazuju Allahovu jednoću (mevehhidun) i koji svoje vjerovanje s mnogoboštvom ne miješaju, nego se od njega udaljavaju - da su potpuno sačuvani od kazne na ahiretu, jer oni su na pravom putu.

2. Muhammed, a.s., kaže: “Iman se sastoji od šezdeset i nekoliko ogranaka; najbolji ogranak su riječi “LA ILAHE ILLELLAH”, a najmanji je uklanjanje smetnji s puta.” (Bilježi ga Muslim.)

TEVHID JE UZROK SREĆI I BRISANJU GRIJEHA

U knjizi “Delilul- muslimi fil- ‘itikadi vet- tathir”, čiji je pisac šejh Abdullah Hajjat, stoji: “U skladu s ljudskom prirodom i pogrešivošću, čovjek se ponekad oklizne i učini grijeh prema Allahu. Ako ne bude tevhid kod sljedbenika tevhida pomiješan s mnogoboštvom, njegov tevhid i iskreno izricanje šehadeta bit će najveći uzročnik njegove sreće, opraštanja grijeha i brisanje loših djela, kao što stoji u jednom Poslanikovom hadisu, koji glasi: “Ko posvjedoči da nema boga, osim Allaha, i da je Muhammed Njegov rob i poslanik, i da je Isa Allahov rob i poslanik, stvoren Njegovim riječima koje je dostavio Merjemi i udahnuo mu život (ruh), te da je Džennet istina i Vatra (Džehennem) istina, Allah će ga uvesti u Džennet bez obzira na djela koja je stekao.” (Buharija i Muslim)

Ovo znači, da sva ova svjedočenja koja potvrdi musliman neizbježno vode u Džennet, kuću uživanja, pa i ako bi u njegovim djelima bilo i nedostataka i manjkavosti. To potvrđuje i hadisi- kudsij, koji glasi: “Kaže Uzvišeni Allah: ‘O sine Ademov, kada bi Mi došao s grijesima kolika je zemaljska kugla, a ne pripišeš Mi druga, Ja bih ti došao s tolikim oprostom!’” (Hadis je dobar. Prenose ga Tirmizi i Dija’.)

Ovaj hadisi- kudsij znači da će Allah, dž.š., oprostiti grijehe onome ko umre s tevhidom, pa makar oni bili onoliki kolika je zemaljska kugla.

U drugom hadisu stoji:

“Ko umre, a nije Allahu pripisivao druga, ući će u Džennet, a ko umre, a pripisivao je Allahu druga, ući će u Vatru.” (Bilježi ga Muslim.)

Iz svih ovih ajeta jasno je kolika je vrijednost (fadilet) tevhida i da je on najveći razlog usrećivanja ljudi, kao i najveće sredstvo za opraštanje grijeha i brisanje loših djela.

NEKE KORISTI TEVHIDA

Ako pojedinac ili zajednica u svom životu ostvare čisti tevhid, on će uroditi najljepšim plodovima. Neki od tih plodova su:

1. Oslobađanje čovjeka od robovanja i potčinjenosti nekome ili nečemu mimo Allaha, jer stvorenja ne mogu stvoriti ništa, nego su ona ta koja su stvorena. Ona ne mogu sebi

nanijeti štetu niti pribaviti korist niti odlučuju o smrti, životu i oživljenju.

Tevhid je oslobođenje ljudi od robovanja bilo kome, osim Allahu, i oslobađanje ljudskog razuma od izmišljotina i zabluda, oslobađanje ljudske ličnosti od potčinjenosti, poniznosti i predanosti, te oslobađanje ljudskog života od nasilja faraona, birokrata (vlastodržaca), vračeva i onih koji se nameću ljudima kao božanstva.

Zbog toga su se vođe širka i protagonisti džahilijeta odupirali pozivu svih poslanika uopće, i pozivu Allahovog Poslanika, jer su znali da "LA ILAHE ILLELAH" znači opći proglas za oslobađanje čovjeka, za zbacivanje silnika s njihovih lažnih prijestolja i uzdizanje mu'minskih čela, koja samo Allahu padaju na sedždu.

2. Formiranje uravnotežene ličnosti.

Tevhid pomaže formiranju uravnotežene ličnosti, zasebnih odlika i jedinstvenog cilja.

Takva osoba priznaje samo jednog Boga, Kome se obraća tajno i na javi, i kad je u izobilju, i kad je u oskudici, suprotno mušriku čije je srce podijeljeno između raznih bogova i božanstava. On se čas obraća živima, a čas mrtvima. U ovom kontekstu su i riječi Jusufa, a.s.:

"O drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah, Jedini i Svemoćni?" (Jusuf, 39)

Mu'min obožava jednog Boga i zna šta Ga srdi i s čim je zadovoljan. On radi ono s čim je Bog zadovoljan i vjernikovo je srce spokojno.

Mušrik, pak, obožava više bogova. Jedan ga vuče udesno, drugi ulijevo, tako da se on nalazi na raspuću između njih i nema smiraja.

3. Tevhid je izvor ljudske sigurnosti, jer on ispunjava ljudsko srce sigurnošću i smirenošću, jer se mumin ne boji nikoga drugoga, mimo Allaha, dž.š. Tevhid zatvara sve putove bojazni za nafaku, vjernikov život, njegovu obitelj i zatvara sve putove bojazni od ljudi, džina, smrti i drugih uzročnika straha.

Vjernik muvehhid (koji ispoljava tevhid) ne boji se nikoga drugog, osim Allaha, dž.š. Zato je on spokojan, dok se drugi boje, i smiren onda kad su drugi nervozni i nespokojni.

Na ovo aludira i Časni Kur'an u sljedećem ajetu, koji glasi: ***"...oni koji svoje vjerovanje s mnogoboštvom nisu pomiješali, ti su sigurni i na pravom putu." (El-En'am, 82)***

Ova sigurnost i mir izviru iz dubine duše i nisu plod bdijenja policije, koja uspostavlja red i mir na zemlji. Mir i sigurnost na ahiretu mnogo su veći i vječni su, jer su oni koje spominje prethodni ajet bili potpuno iskreni u svojoj predanosti Allahu, dž.š., i nisu svoje istinsko vjerovanje (tevhid) pomiješali s mnogoboštvom (širkom), jer je mnogoboštvo veliko nasilje (zulum).

4. Tevhid jeste izvor snage, jer on čovjeku pruža ogromnu duhovnu snagu i ljudska

duša se ispunjava nadom u Allaha, dž.š., pouzdanjem u Njega, oslanjanjem (tevekulom) na Njega, zadovoljstvom Njegovom odredbom, strpljivošću u podnošenju iskušenja i neovisnošću o Allahovim, dž.š., stvorenjima.

Takav je čovjek postojan i čvrst poput brda (stijene) i kada ga zadesi neka nesreća (musibet), on zatraži od Allaha, dž.š., da je otkloni od njega, a ne traži to od mrtvih. Njegovo geslo su riječi Allahovog Poslanika koje glase:

"Kad nešto tražiš, traži to od Allaha, i kad pomoć tražiš, traži je od Allaha." (Bilježi ga Tirmizi i kaže: "Hadis je hasen - sahih.")

Njegov moto su i Allahove riječi, koje glase:

"Ako te od Allaha neka nevolja pogodi - pa, niko je osim Njega ne može otkloniti." (El-En'am, 17)

5. Tevhid je osnova islamskog bratstva i jednakosti, jer on ne dozvoljava njegovim sljedbenicima da se međusobno smatraju bogovima, mimo Allaha, dž.š., a uluhijet (osobenost božanstva) pripada samo Allahu Jedinome, kao i ibadet (pokornost) svih ljudi, na čelu s Muhammedom, Allahovim poslanikom i odabranikom (Mustafom), neka je na njega salavat i selam!

NEPRIJATELJ TEVHIDA

Uzvišeni Allah kaže:

"Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džina, koji su jedni drugima kićene besjede govorili - da bi ih obmanuli." (El-En'am, 112)

Allahova mudrost (hikmet) htjela je da je On vjerovjesnicima i agitatorima tevhida odredio šejtane između džina, koji šejtanima u vidu ljudi donose ružne misli, zlo, zabludu i neistine, kako bi ljude odveli na stranputicu i odvratili ih od tevhida u koji su svi poslanici prvo pozvali svoje narode, jer je on temelj na kojem se gradi islamsko misionarstvo.

Začuđujuće je da neki ljudi smatraju kako poziv u tevhid razjedinjuje i cijepa islamski ummet, a, ustvari, on ga ujedinjuje, na što upućuje i značenje riječi tevhid u arapskom jeziku.

Što se tiče mnogobožaca, koji su priznali tevhidur- rububije (da je Allah Gospodar svega) i da je Allah njihov Stvoritelj, oni su zanijekali tevhidul-uluhije (da se samo Allahu, dž.š., upućuje ibadet) i umjesto da se dovom obraćaju samo Allahu, dž.š., oni su dove upućivali i drugim božanstvima, a za Poslanika, a.s., rekli su:

"Zar on da bogove svede na Boga jednog? To je zaista nešto veoma čudno!" (S'ad, 5)

Allah, dž.š., o prošlim narodima kaže:

"I tako je bilo, ni onima prije ovih nije došao ni jedan poslanik a da nisu rekli: 'Čarobnjak je!', ili: 'Lud je!' Zar su to jedni drugima u amanet ostavljali? Nisu, nego su to ljudi koji su u zlu svaku mjeru bili prevršili." (Ez-Zarijat,52 - 53)

Jedna od osobenosti mnogobožaca jeste da se njihova srca grče i osjećaju odbojnost kada čuju da se dova upućuje samo Allahu, dž.š., i oni uznevjeruju i zaniječu (vjerovanje). A kad čuju za mnogoboštvo i da se dova upućuje nekome drugome, mimo Allaha, dž.š., obraduju se i uzvesele.

Ove mnogobošce Allah, dž.š., opisuje riječima:

"Kad se Allah samo spomene, grče se srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju, a kada se spomenu oni kojima se oni, pored Njega, klanjaju, odjednom ih radost obuzme." (Ez-Zumer, 45)

A opisujući mnogobošce koji niječu tevhid, Allah, dž.š., kaže:

"To vam je zato što niste vjerovali kad ste bili pozvani Allahu Jedinom, a vjerovali ste ako bi Mu se neko drugi smatrao jednakim! Odluka pripada jedino Allahu, Uzvišenom i Velikom!" (El- Mu'min, 12)

I pored toga što su ovi ajeti vezani za nevjernike, oni se odnose i na sve one koji posjeduju njihove osobenosti a tvrde svoju pripadnost islamu, a, ustvari, bore se protiv agitatora tevhida, potvaraju ih i nazivaju ih pogrdnim imenima kako bi odvratili ljude od njih i kako bi im omrznuli tevhid zbog kojega je Allah, dž.š., slao svoje poslanike.

Među njih spadaju i oni koji ne osjete nikakvu skrušenost kada čuju da se dova upućuje Allahu, dž.š., a kada čuju da se dova upućuje nekome drugom, mimo Njega, kao kad se zatraži pomoć od Poslanika, a.s., ili evlija (dobrih ljudi), oni osjete skrušenost i uzvesele se. O kako je ružno to što rade!

STAV UČENJAKA O PITANJU TEVHIDA

Učenjaci (alimi) jesu nasljednici Allahovih poslanika, a prvo u što su svi poslanici pozivali ljude bio je tevhid. Allah, dž.š., to spominje riječima:

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allahu se klanjajte, a taguta se klonite!'" (En-Nahl, 36)

A tagut jeste svaki onaj koji bude obožavan mimo Allaha, dž.š., i bude time zadovoljan. Stoga, učenjaci trebaju prvo posvetiti pažnju onome što je bila prva preokupacija svih poslanika, pa će pozivati ljude da iskazuju Allahovu jednoću (tevhid) kroz sve vrste ibadeta, a naročito kroz dovu, za koju Poslanik, a.s., kaže:

"Dova je ibadet!" (Bilježi ga Tirmizi i kaže: "Hadis je hasen - sahih.")

Većina muslimana današnjice pala je u širk (mnogoboštvo) i upućivanje dove nekome

drugom, mimo Allaha, dž.š., a to je razlog njihove patnje i nesreće, kao što je bio razlog nesreće prijašnjih naroda, koje je Allah, dž.š., uništio zbog toga što su dovu upućivali "svojim zaštitnicima", a ne Allahu, dž.š.

O pitanju tevhida i borbe protiv širka učenjaci zauzimaju nekoliko stavova:

1 - Prva grupa jesu učenjaci koji su shvatili i razumjeli tevhid, njegov značaj i njegove vrste, i spoznali širk i njegove podjele, pa su izvršili svoju obavezu i objasnili ljudima pojam tevhida i širka, a njihova potpora jeste Kur'an i vjerodostojna praksa (sunnet) Allahovog Poslanika, a.s. Ovi učenjaci, kao uostalom i poslanici, bili su izloženi lažnim optužbama, ali su bili strpljivi i nisu ustuknuli. Njihovo su geslo Allahove riječi:

"I otrpi ono što oni govore i izbjegavaj ih na prikladan način." (El - Muzzemmil, 10)

A davno je mudri Lukman savjetovao svoga sina, govoreći mu:

"O sinko moj, obavljaj namaz i traži da se čine dobra djela, a odvraćaj od hrđavih, i strpljivo podnosi ono što te zadesi - dužnost je tako postupati." (Lukman, 17)

2 - Druga grupa jesu učenjaci koji su zanemarili pozivanje u tevhid, koji je osnova islama, pa su govorili o namazu, vlasti i džihadu, ne ispravljajući vjerovanje kod muslimana, kao da nisu čuli Allahove riječi, koje glase:

"A da su oni druge Njemu ravnim smatrali, sigurno bi im propalo ono što su činili." (El-En'am, 88)

A da su davali prednost tevhidu nad drugim stvarima kao što su radili poslanici, njihov poziv i misionarstvo uspjeli bi i Allah bi ih pomogao, kao što je pomogao vjerovjesnike i poslanike. Uzvišeni Allah kaže:

"Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili, sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, a da će im sigurno strah sigurnošću zamijeniti; oni će se samo Meni klanjati i neće druge Meni ravnim smatrati. A oni koji i poslije toga budu nezahvalni - ti su pravi grješnici." (En-Nur, 55)

Glavni uvjet za Allahovu pomoć jeste, dakle, tevhid i nepripisivanje Allahu, dž.š., druga u ibadetu.

3 - Treća su grupa učenjaci i misionari koji su napustili pozivanje u tevhid i borbu protiv širka, strahujući od nasrtaja ljudi na njih i bojeći se za svoje položaje i radna mjesta. Oni su zatajili nauku koju im je Allah, dž.š., naredio da dostave ljudima. Na njih se s pravom odnose Allahove riječi, koje glase:

"One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a proklet će ih i oni koji imaju pravo da proklinju." (El-Bekara, 159)

A za misionare (daije) Allah, dž.š., kaže:

"...za one koji su Allahove poslanice dostavljali i od Njega strahovali, i koji se nikoga, osim Allaha, nisu bojali." (El-Ahzab, 39)

A Muhammed, a.s., kaže: "Ko zataji nauku, Allah će ga zauzdati uzdom od vatre." (Hadis je vjerodostojan, a bilježi ga Ahmed.)

4 - Četvrta su grupa učenjaci koji se suprotstavljaju pozivanju u iskazivanju Allahove jednoće, upućivanju dove samo Njemu i neobraćanju nikome drugom, bio on poslanik, evlija, ili mejit. Ova grupa učenjaka to dozvoljava, i za ajete koji u sebi sadrže upozorenje od upućivanja dove nekome drugom, mimo Allaha, dž.š., smatraju da se odnose na mušrike i da niko od muslimana ne ulazi u pojam širka. Oni kao da nisu čuli Allahove riječi, koje glase:

"Bit će sigurni samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje s mnogoboštvom ne miješaju; oni će biti na pravom putu." (El-En'am, 82)

U ajetu je upotrijebljena riječ ZULM koja ovdje znači širk, a to dokazuju i Allahove, dž.š., riječi:

"Mnogoboštvo je zaista velika nepravda." (zulm) (Lukman, 13)

U skladu s onim na šta aludira ovaj ajet, mnogoboštvo može učiniti i musliman i mu'min, što je slučaj u mnogim islamskim državama danas.

Poslanik, a.s., upozorio je na one koji dozvoljavaju upućivanje dove nekome drugom, mimo Allaha, dž.š., i dozvoljavaju sahranjivanje mrtvih u džamijama, prakticiraju obilazak oko kaburova, zavjetovanje evlijama (dobrim) i druge ibadete i ružne stvari. On je rekao:

"Za svoj ummet bojim se od prvaka (vođa), koji zavode ljude."

Jedan od učenjaka Azhara, upitan o tome je li dozvoljeno klanjati u pravcu kabura, odgovorio je:

"Zašto to ne bi bilo dozvoljeno? Kabur Poslanikov nalazi se u džamiji i ljudi klanjaju prema njegovom kaburu!"

Međutim, Poslanik, a.s., nije sahranjen u svojoj džamiji, već u Aišinoj kući, a on je (i sam) zabranio da se klanja prema kaburu te jedna od dova koju je učio, glasi:

"Moj Allahu! Utječem ti se od znanja od kojeg nema koristi!" (Bilježi ga Muslim.)

To znači: neću ga prenositi na druge niti ću raditi po njemu niti ono što od moga ponašanja ne promijeni loše osobine. (Ovako je protumačio ovaj hadis El- Munavi.)

5 - Peta grupa jesu ljudi koji su slušali riječi svojih učitelja i pokorili im se u griješenju prema Allahu, dž.š. Oni se potpuno suprotstavljaju riječima Allahovog Poslanika, koje glase:

"Nema pokoravanja u griješenju, ono je u dobrim djelima." (Bilježi ga Buharija.)

Oni će se za ovu svoju pokornost kajati na Sudnjem danu, kada im kajanje neće koristiti. Opisujući patnju nevjernika i onih koji su ih slijedili, Allah, dž.š., kaže:

"Na Dan kad se njihova lica u vatri budu prevrtala, govorit će: 'Kamo sreće da smo se Allahu pokoravali i da smo Poslanika slušali!' I govorit će: 'Gospodaru naš, mi smo prvake naše i starješine naše slušali, pa su nas oni s pravog puta odveli. Gospodaru naš, daj im dvostruku patnju i prokuni ih prokletstvom velikim!'" (El-Ahzab, 66 - 68)

Ibn - Kesir, tumačeći ovaj ajet, kaže: "Tj. slijedili smo zapovjednike i starješine, a radili smo suprotno poslanicima. I smatrali smo da oni imaju nešto i da su na nečemu, a kad ono - nemaju ništa!"

SUKOB TEVHIDA I ŠIRKA

a) Sukob između tevhida i širka je star i traje još od vremena poslanika Nuha, a.s., koji je pozivao svoj narod u obožavanje samo Allaha, a napuštanje obožavanja kumira. Nuh, a.s., proveo je među svojim narodom devetsto pedeset godina, pozivajući ih u tevhid, a njihova reakcija je, kako to Kur'an opisuje, bila sljedeća:

"I govore: 'Nikako božanstva svoja ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suvaa, ni Jegusa, ni Jeuka, ni Nesra ne napuštajte!' A već su mnoge u zabludu doveli." (Nuh, 23 - 24)

Prenosi Buharija od Ibn- Abbasa da je, vezano za tefsir (tumačenje) ovog ajeta, rekao: "Ovo su imena dobrih ljudi iz Nuhovog naroda, a nakon što su umrli, šejtan je šapnuo (udahnuo) ljudima iz tog naroda da, na mjestima na kojima se okupljaju, postave kipove i kumire i da ih nazovu imenima dobrih ljudi. Oni su to i uradili, ali nisu obožavali te kipove. Međutim, kada je ta generacija umrla, pravo znanje je nestalo i ti kipovi su postali božanstva."

b) Nakon Nuha, a.s., smjenjivali su se poslanici, koji su pozivali ljude na obožavanje samo Allaha, dž.š., i napuštanje obožavanja božanstava koja ne zaslužuju ibadet. Uči Kur'an koji o tome govori:

"A Adu - njegova brata Huda. - 'O narode moj!', govorio je on, 'Allahu se klanjajte; vi drugog boga, osim Njega, nemate; zar se ne bojite?'" (El-Earaf, 65)

"I Semudu - brata njihova Saliha. 'O narode moj!', govorio je on, 'klanjajte se samo Allahu, vi drugog boga, osim Njega, nemate!'" (Hud, 61)

"I Medjenu - brata njihova Šuajba. 'O narode moj!', govorio je on, 'Allahu

se klanjajte, vi drugog boga, osim Njega nemate!'" (Hud, 84)

"A kad Ibrahim reče ocu svome i narodu svome: 'Nemam ja ništa s onima kojima se vi klanjajte, ja se klanjam samo Onome Koji me je stvorio, jer će mi On, doista, na pravi put ukazati!'" (Ez-Zuhruf, 26)

Reakcija mnogobožaca na poziv svih poslanika bijaše suprotstavljanje i poricanje onoga s čime su došli, te otpor protiv njih svim sredstvima kojima su raspolagali.

c) Allahov Poslanik, a.s., bio je prije poslanstva među Arapima poznat kao Iskreni i Povjerljivi. Međutim, kad ih je pozvao u obožavanje Allaha i vjerovanje u Njegovu jednoću (tevhid) i napuštanje onoga što su obožavali njihovi preci, oni su "zaboravili" poslanikovu iskrenost i povjerljivost, te su za njega rekli: "čarobnjak i lažac!" A Kur'an bilježi njihovu reakciju i kaže:

"Oni se čude što im je jedan od njih došao da ih opominje, pa govore nevjernici: 'Ovo je čarobnjak, lažov!'" (Sad, 4 - 5)

"I tako je bilo, ni onima prije ovih nije došao ni jedan poslanik, a da nisu rekli: 'Čarobnjak je!' ili: 'Lud je!'...Zar su to jedni drugima u amanet ostavljali? Nisu, nego su to ljudi koji su u zlu svaku mjeru bili prevršili." (Ez-Zarijat, 52 - 53)

To je stav svih poslanika o misionarstvu i tevhidu, stav njihovih naroda, koji su ih u laž utjerivali i potvarali ih.

d) A u današnjem vremenu, kada musliman poziva svoju braću u lijepo ponašanje, iskrenost i povjerljivost, niko mu se ne suprotstavlja. Međutim, kad poziva u tevhid, u koji su pozivali svi poslanici, i koji je, ustvari, obraćanje dovom samo Allahu, dž.š., i nikome drugom: ni poslanicima niti evlijama, koji su Allahovi robovi, ljudi mu se tada suprotstave i optuže ga lažnim optužbama. Oni ga nazovu "vehabijom", kako bi ljude odvratili od njegovog poziva, a kad im se spomene ajet u kojem se govori o tevhidu, neko od njih kaže: "Taj ajet je vehabijski!"

I ako im se spomene hadis, koji glasi: "Kad tražiš nešto, traži od Allaha, i kad pomoć tražiš - traži je od Allaha!", neko od njih kaže: "Taj hadis je vehabijski!"

A ako klanjač u namazu stavi ruke na grudi, ili ako pokreće kažiprst prilikom učenja "et- tehijjat", kao što je to radio Poslanik, a.s., ljudi ga nazovu vehabijom.

Tako je ime vehabija postalo simbol za muvehhida - onoga koji dove upućuje samo Allahu, dž.š., i slijedi sunnet Allahovog Poslanika.

Riječ vehabija istog je korijena kao El-Vehhab, a to je jedno od Allahovih imena, kojim je poklonio (darovao) čovjeku tevhid, a on je najveća blagodat koju je Allah, dž.š., darovao muvehhidunima. (Glagol "vehebe" u arapskom jeziku znači pokloniti, darovati.)

e) Misionari tevhida dužni su biti strpljivi i ugledati se na Allahovog Poslanika, a.s., kome je njegov Gospodar rekao:

"I otrpi ono što oni govore i izbjegavaj ih na prikladan način!" (El- Muzzemmil)

"Zato izdrži do odluke Gospodara tvoga, i ne slušaj ni grješnika ni nevjernika njihova!" (El-Dehr, 24)

Muslimani bi morali prihvatiti poziv u tevhid i zavoljeti njegove agitatore, jer je tevhid misija svih poslanika, pa i našeg poslanika Muhammeda, a.s. I onaj ko zavoli Poslanika, a.s., zavolio je misiju tevhida, a ko zamrzi tevhid zamrzio je i Poslanika, a.s.

SUD (PRESUDA) PRIPADA SAMO ALLAHU, DŽ.Š.

Allah, dž.š., stvorio je ljude da Mu ibadet čine i poslao im poslanike da ih poduče, a njima je objavio knjige, kako bi među ljudima sudili istinito i pravedno.

To suđenje objašnjava se u Kur'anu i sunnetu i obuhvaća suđenje u ibadetima, međusobnim ljudskim odnosima (muamelat), akaidu, zakonodavstvu, politici i drugim sferama ljudskog života.

1. Suđenje u akaidu

Prvo čime su poslanici započinjali svoju misionarsku misiju jeste korigiranje vjerovanja kod ljudi (akaida) i njihovo pozivanje u tevhid.

Tako je Jusuf, a.s., dok se nalazio u zatvoru, pozivao svoja dva prijatelja u zatvoru u tevhid kad su od njega zatražili da im protumači san. I prije nego im je to udovoljio, rekao je:

"O drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi, ili Allah, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se mimo Njega klanjate samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši - Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allahu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedina prava vjera, ali većina ljudi ne zna." (Jusuf, 39- 40)

2. Sud u ibadetima

Propise vezane za ibadet, kao što su propisi vezani za namaz, zekat, hadž, i drugo, moramo uzimati iz Kur'ana i vjerodostojnih hadisa, postupajući prema riječima Allahovog Poslanika, koji kaže:

"Klanjajte kao što vidite mene da klanjam!" (Muttefekun alejhi.)

I kaže: “Uzmite od mene (hadžske) obrede!” (Bilježi ga Muslim.)

I postupajući prema riječima imama- mudžtehida, koji bi govorili: “Ako se ustanovi vjerodostojnost nekog hadisa, tada je on moj pravac (mezheb).”

A ako su se imami razišli o nekom pitanju, nećemo se fanatično držati mišljenja samo jednog imama, osim ako njegovo mišljenje ima ispravan dokaz i potporu u Kur’anu i sunnetu.

3. Sud u međusobnim odnosima

kao što je: kupoprodaja, pozajmice na otplate (krediti), iznajmljivanje i slično.

Presuda u svim ovim stvarima pripada Allahu i Njegovom Poslaniku, jer Allah, dž.š., kaže:

"I tako mi Gospodara Tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda, zbog presude tvoje, u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete, te dok se sasvim ne pokore." (En-Nisa, 65)

Mufessiri (tumači Kur’ana) spominju povod objave ovog ajeta, a to je spor koji je izbio između dva čovjeka oko napajanja (navodnjavanja) vodom (njihovih palmovika ili posjeda), pa je Poslanik, a.s., presudio u korist Zubejra.

Čovjek koji se s njim sporio rekao je Poslaniku, a.s.: “Presudio si u njegovu korist zato što je on tvoj tetić!” Potom je objavljen ovaj ajet. (Bilježi ga Buharija.)

4. Sud u kisasu (odmazdi) i sankcijama

Allah, dž.š., kaže:

"Mi smo im u njemu propisali: glava za glavu, i oko za oko, i nos za nos, i uho za uho, i zub za zub, a da rane treba uzvratiti. A onome ko od odmazde odustane, bit će to od grijeha iskupljenje. Oni koji ne sude prema onome što je Allah objavio pravi su nasilnici." (El-Maida, 45)

5. Sud u zakonodavstvu pripada Allahu, dž.š.

Uzvišeni Allah, dž. š., kaže: ***"On vam propisuje u vjeri isto ono što je je propisao Nuhu i ono što je objavljeno tebi." (Eš- Šura, 13)***

Allah, dž.š., porekao je mnogobošcima davanje prava na propisivanje zakona nekome drugome mimo Njega, pa kaže:

"Zar oni da imaju bogove, koji im propisuju da vjeruju u ono što Allah nije dozvolio?" (Eš- Šura, 21)

REZIME

Muslimani su dužni suditi prema Kur'anu i vjerodostojnom sunnetu i za presudu u svim sporovima obraćati se Kur'anu i sunnetu, radeći prema Allahovim riječima, koje glase:

"I sudi im prema onome što Allah objavljuje!" (El-Maida, 49), kao i riječima Poslanika, a.s.:

"I neće njihovi vladari suditi po Allahovoj knjizi i tražiti rješenje (spora) u onome što je Allah objavio, a da Allah njihovu moć neće okrenuti protiv njih!" (Hadis je dobar, a bilježe ga Ibn- Madže i drugi.)

Muslimani su dužni iz svojih zemalja izbaciti strane zakone (francuske, engleske i druge) koji su oprečni islamskom zakonu i da se za rješavanje sporova ne obraćaju sudovima koji sude po onome što je suprotno islamu, te da rješenje sporova potraže u islamu, kod onih učenjaka u koje imaju povjerenja. To im je bolje, jer islam potpuno jednako i pravedno sudi među njima i uštеđuje im novac i vrijeme koje izgube u građanskim sudnicama bez ikakve fajde. K tome još treba dodati veliku patnju na Sudnjem danu, jer su se okrenuli od pravednog Allahovog suda i obratili se nepravednom ljudskom zakonu.

ŠTA IMA PREDNOST: ISPRAVNO VJEROVANJE (AKIDA), ILI VLAST?

Veliki islamski misionar Muhammed Kutb odgovorio je na ovo pitanje na jednom predavanju, koje je održao u Darul- Hadisu u Meki. Pitanje koje mu je postavljeno glasilo je: "Neki kažu da će islam ponovo dominirati putem vlasti, dok drugi kažu da će dominirati samo putem korigiranja uvjerenja kod ljudi i ako ne budu oni sami imali ispravno vjerovanje, te ako ne budu strpljivo podnosili iskušenja, borili se na Allahovom putu? Tek nakon toga će Allahova vjera zavladati zemljom. Stvar je veoma jasna. Vlast ne dolazi sama od sebe niti se spušta s neba. Sve, istina, dolazi s neba, ali s ljudskim trudom i zalaganjem, koje Allah nalaže ljudima:

"Da Allah hoće, On bi im se osvetio, ali On želi da vas iskuša, jedne pomoću drugih." (Muhammed, 4)

Mi moramo početi s korigiranjem uvjerenja i odgojem generacija u duhu ispravnog vjerovanja (akide), generacija koje će biti stavljene na kušnju i strpljivo je podnijeti, kao što je strpljiva bila prva generacija (ashaba)."

VELIKI ŠIRK I NJEGOVE VRSTE

Veliki širk znači: pripisati Allahu sudruga i obraćati mu se dovom kao što se obraća Allahu, ili mu činiti ibadet, kao što je traženje pomoći, prinošenje žrtve, zavjetovanja i slično.

U Buharijinom i Muslimovom "Sahihu" bilježi se hadis koji prenosi Abdullah ibn-Mesud:

"Upitao sam Poslanika, a.s.,: 'Koji je grijeh najveći?'

Odgovorio je:

'Da pripišeš Allahu (su)druga, a On je Taj Koji te je stvorio!'" (Bilježe ga Buharija i Muslim.)

VRSTE VELIKOG ŠIRKA

1. Širk u dovi

Taj širk znači upućivanje dove nekome drugome, mimo Allaha, kao što su poslanici, evlije, i slični, tražeći od njih nafaku ili ozdravljenje od bolesti. Allah, dž.š., kaže:

"I pored Allaha, ne moli se onome ko ti ne može ni koristiti ni nauditi, jer ako bi to uradio, bio bi, uistinu, od onih koji nasilje čine..." (tj. koji čine širk.) ***(Junus, 106)***

A Poslanik, a.s., kaže:

"Ko umre, a pripisivao je Allahu druga, ući će u Vatru (Džehennem)!" (Bilježi ga Buharija.)

Dokaz da je upućivanje molbi (dova) nekome drugome, mimo Allaha - bio taj mrtav ili odsutan - širk, jesu Allahove riječi:

"A oni kojima se pored Njega klanjate ne posjeduju ništa. Ako im se molite, ne čuju vašu molbu, a da i čuju, ne bi vam se odazvali; na Sudnjem danu će poreći da ste ih Njemu ravnim smatrali. I niko te neće obavijestiti, kao Onaj Koji zna!" (Fatir, 13 - 14)

2. Širk u Allahovim svojstvima

Širk je uvjerenje da poslanici i evlije (dobri ljudi) znaju gajb (transcendentalni svijet). Uzvišeni Allah kaže:

"U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna." (El-En'am, 59)

3. Širk u iskazivanju ljubavi

Širk je voljeti nekoga od evlija ili nekoga drugog, kao što se voli Uzvišeni Allah. O ovome širku Allah kaže:

"Ima ljudi koji su umjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se

Allah voli, ali pravi vjernici još više vole Allaha." (El-Bekara, 165)

4. Širk u iskazivanju pokornosti

Taj širk sastoji se u iskazivanju pokornosti učenjacima (alimima) i šejhovima koji su uvjereni da je to dozvoljeno. Allah, dž.š., kaže:

"Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje." (Et-Tevba, 31)

Ovdje je riječ "ibadet" protumačena kao pokornost u masijetu (griješenju) svećenicima i monasima, tako što su oni dozvoljavali ono što je Allah, dž.š., zabranio, a zabranjivali ono što je On dozvolio.

Muhammed, a.s., kaže: "Nema pokornosti stvorenju kad naređuje grijeh prema Stvoritelju." (Hadis je vjerodostojan, bilježi ga Ahmed.)

5. Širk inkarnacije

To je uvjerenje da je Allah, dž.š., utjelovljen u Njegovim stvorenjima, a On je od toga čist.

Ovo je kredo (uvjerenje) sufije Ibn- Arebija, koji je ukopan u Damasku, a koji je jednom rekao ovu izreku: "Gospodar je rob, a rob je Gospodar, pa ko je taj ko je mukellef?" (tj. ko je obavezan da izvršava naredbe i zabrane?) A jedan sufija - pjesnik koji vjeruje u inkarnaciju, kaže: "Pas i svinja nisu ništa do naš bog, a Allah je samo svećenik u crkvi."

6. Širk - pripisivanje Allahu druga u upravljanju

To je uvjerenje da neke evlije (Allahovi štićenici) imaju sposobnost upravljanja svemirom i onim što se dešava u njemu. Njih nazivaju EL- AKTAB.

Oni ovo smatraju i pored toga što su prijašnji mnogobošci ovako odgovarali: "I ko upravlja svim?' 'Allah', reći će oni." (Junus, 31)

7. Širk - (mnogoboštvo) vezan za strah

To je uvjerenje da neki evlije, mrtvi ili odsutni, imaju sposobnost upravljanja stvarima i nanošenja neke štete koja prouzrokuje kod ljudi strah od njih. Stoga postoje ljudi koji se zaklinju lažno Allahom, a ne zaklinju se lažno evlijom, bojeći ga se.

To je uvjerenje mnogobožaca, na koje Allah upozorava u Kur'anu riječima:

"Zar Allah sam nije dovoljan robu Svome? A oni te plaše onima, kojima se pored Njega klanjaju." (Ez-Zumer, 36)

Strah od krvoločne životinje ili nasilnika koji je stvoren u životu dozvoljen je i ne spada u širk.

8. Širk - pripisivanje Allahu druga u vlasti

Ovu vrstu širka čini onaj koji izmišlja zakone suprotne islamu, odobrava ih, ili smatra islamski zakon neodgovarajućim. Ovo obuhvaća i vladare i podanike, ako podanici budu smatrali zakone suprotne islamu ispravnim i budu zadovoljni njima.

9. Veliki širk uništava ljudska djela

Allah, dž.š., kaže:

"A tebi, i onima prije tebe, objavljeno je: 'Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja će djela sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti.'" (Ez- Zumer, 65)

10. Veliki širk Allah, dž.š., neće oprostiti, osim ako se učini tevba i potpuno napusti širk

Allah, dž.š., kaže:

"Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge smatraju ravnim, a oprostit će kome hoće ono što je manje od toga. A daleko je zalutao onaj koji smatra da je Allahu neko ravan." (En-Nisa, 116)

11. Postoji više vrsta širka, te mali i veliki

Potrebna je potpuna opreznost od svih vrsta širka. Poslanik, a.s., podučio nas je sljedećim riječima:

"Naš Allahu! Utječemo ti se da Ti druga ne pripisujemo s našim znanjem, a tražimo od Tebe oprost za ono što ne znamo i što smo nehotično učinili!" (Bilježi ga Ahmed, a sened hadisa je dobar.)

PRIMJER ONOGA KO DOVE UPUĆUJE NEKOME DRUGOME, MIMO ALLAHA

Uzvišeni Allah kaže:

"O ljudi, evo jednog primjera, pa ga slušajte: 'Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, ni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja!'" (El-Hadždž, 73)

Allah, dž.š., u ovom ajetu obraća se svim ljudima da slušaju ovaj primjer, govoreći im: O vi, evlije i dobri ljudi, i drugi, kojima se vi dovom u nevolji obraćate, tražeći od njih

pomoć, oni nisu u stanju da to urade, čak nisu u stanju da stvore neko stvorenje, kao što je mušica. A ako bi im mušica nešto ugrabila od hrane i pića, ne bi to mogli od nje izbaviti, što je dokaz njihove nemoći, a i slabosti mušice. Pa kako im onda možete upućivati molbe, pored Allaha, dž.š.?

U ovom je primjeru oštar ukor onima koji upućuju molbe nekome drugom, mimo Allaha, bilo da se molbe upućuju poslanicima ili evlijama.

Uzvišeni Allah kaže:

"Samo se Njemu možete moliti! A oni kojima se, pored Njega, mole - neće im se odazvati, kao što ni voda neće stići u usta onome koji prema njoj samo dlanove svoje pruži; dova nevjernika jeste stvar izgubljena." (Er-Ra'd, 14)

Ovaj ajet aludira na to da se dova, koja spada u ibadet, mora uputiti samo Allahu, dž.š., i oni koji mole nekoga drugoga, mimo Allaha, nemaju nikakve koristi od onih koje mole jer im oni ne mogu uslišiti molbe. Njihov primjer jeste kao primjer onoga koji stoji nad bunarom i pokušava dohvatiti vodu rukom, ali to nije u stanju.

Mudžahid takvog čovjeka opisuje ovako: "Doziva vodu jezikom i pruža ruku prema njoj, ali je ne može dohvatiti." (Ovo je spomenuo Ibn - Kesir.)

Potom Allah, dž.š., proglašava kafirima one koji upućuju molbe nekome drugom, mimo Allaha, i da su njihove molbe propale, riječima:

"Dova je nevjernika stvar izgubljena!"

Pazi se, dragi brate, da ne upućuješ molbe nekome drugom, mimo Allaha, pa da učiniš kufr i da zalutaš, te moli samo Allaha Svemogućeg, kako bi bio mu'min i onaj koji iskazuje Allahovu jednoću.

KAKO ĆEMO OPOVRGNUTI ŠIRK?

Širk se ne može opovrgnuti, osim ako se prvo ne opovrgnu njegove tri vrste i to:

1. Širk - pripisivanje Allahu druga - u Njegovim djelima

Kao kad neko smatra da, pored Allaha, postoji drugi stvoritelj ili upravitelj svemira. Tako neke sufije smatraju da je Allah, dž.š., predao neke stvari nekim evlijama (aktabima) da upravlja njima. Takvo uvjerenje nisu imali mušrici prije islama, što je zabilježio i Kur'an:

"I ko upravlja svim? - 'Allah!', reći će oni." (Junus, 31)

U knjizi "El- kafi fir- reddi alel- vehabi", čiji je pisac jedan sufija, pročitao sam ovu rečenicu: "Postoje Allahovi robovi koji za nešto kažu: 'Budi!' - i ono biva!" Kur'an

opovrgava riječi ovog sufije, pa kaže:

"I, zaista, On može, kada nešto hoće, samo za to reći: 'Budi!' - i ono bude." (Ja- Sin, 82)

I kaže: "Samo On stvara i upravlja!" (El-E'araf, 54)

2. Širk - pripisivanje Allahu druga u ibadetu i dovi

Kao kada neko obožava i upućuje dove (molbe) nekome drugom, mimo Allaha, poslanicima i dobrim ljudima, te od njih traži da mu pomognu i poziva ih dovama kad je u nevolji ili u lagodnom životu. Nažalost, ova je pojava veoma rasprostranjena u islamskom ummetu, a najveći grijeh snose neki šejhovi koji podržavaju ovu vrstu širka, nazivajući to približavanjem Allahu (tevessul), a to on, ustvari, nije, jer tevessul (veza) znači obraćanje Allahu, dž.š., putem Šerijatom dozvoljene veze. Međutim, ono što oni rade jeste upućivanje molbi nekom drugom, mimo Allaha, kao npr. kada kažu: "Izbavljenje, o Allahov Poslaniče; o Gejlani; o Bedevi...", itd. Ova je molba ibadet nekom drugom, mimo Allaha, jer je ona, ustvari, dova, a Poslanik, a.s., kaže: "Dova je ibadet!" (Ovaj hadis bilježi Tirmizi i za njega kaže: da je hasen- sahih). A izbavljenje, pomoć i slično, traži se samo od Allaha, dž.š., jer On kaže:

"I (On će) pomoći vas imanjima i sinovima." (Nuh, 12)

U širk - pripisivanje Allahu druga u ibadetu spada i pripisivanje Allahu druga u vlasti, i to onda kada vladar ili podanik bude smatrao Allahov zakon neprikladnim vremenu, ili, pak, smatra da je dozvoljeno suditi po nekim drugim zakonima.

3. Širk - pripisivanje Allahu druga u Njegovim svojstvima

Kao kad neko opisuje neka stvorenja (poslanike, evlije, i dr.) nekim svojstvima koja su svojstva samo Allaha, dž.š., kao što je poznavanje gajba i slično. Ovo je prilično rašireno među sufijama i onima koji su potpali pod njihov utjecaj. Tako Busajri, hvaleći Poslanika, a.s., kaže: "A od tvoje je dobrote ovaj svijet i njegova škrtost, a od tvog znanja je znanje o Levhi- mahfuzu i Peru."

S tog stanovišta u zabludi su i oni "dedžali" (koji zavode ljude) koji smatraju da mogu vidjeti Poslanika, a.s., na javi te od njega tražiti da ih obavijesti o onome što se krije u srcima onih koji se s njima sastaju i koji ljude žele učiniti svojim podanicima. A zna se da Poslanik, a.s., nije znao tajnu ljudskih srca dok je još bio živ. Allah, dž.š., o tome kaže:

"Reci: 'Ja ne mogu ni samom sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti, biva onako kako Allah hoće! A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo daleko od mene.'" (El-Ea'raf, 188)

Pa kako bi mogao znati te tajne nakon smrti i preseljenja svom Gospodaru? A kad je Poslanik, a.s., čuo jednu robinju da kaže: "Među nama je Vjerovjesnik, koji zna šta će

biti sutra!", rekao joj je: "Ne govori tako, već govori kao što si prije govorila!" (Bilježi ga Buharija.)

Međutim, Allah, dž.š., obavještavao je ponekad poslanike o nekim gajb stvarima. On o tome kaže:

"On tajne zna i On tajne Svoje ne otkriva, osim kome htjedne od poslanika!" (El-Džinn, 26)

KO JE "MUVEHHID" - ONAJ KO U SVEMU ISKAZUJE ALLAHOVU JEDNOĆU?

Ko opovrgne ove tri vrste širka i ne pripiše Allahu druga i bude smatrao Allaha, dž.š., Jedinim u njegovom biću (zatu), u Njegovim svojstvima, i samo se Njemu bude obraćao u dovi i putem ibadeta, on se naziva muvehhidom, i zaslužit će sve počasti koje su predviđene za muvehhide. Međutim, onaj koji bude iskazivao Allahovu jednoću samo u nekim aspektima, a ne u svim, ne smatra se muvehhidom i na njega se odnose sljedeće Allahove riječi:

"A da su oni druge Njemu ravnim smatrali, sigurno bi im propalo ono što su činili." (El-En'am, 88)

"Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja će djela sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti!" (Ez-Zumer, 65)

Onaj ko se pokaje i opovrgne širk smatra se muvehhidom. Naš Allahu! Učini nas od onih koji Te u svemu smatraju Jedinim, a ne učini nas mnogobošcima!

MALI ŠIRK I NJEGOVE VRSTE

U mali širk spada svako sredstvo (put) koje može da vodi u veliki širk, ali nije na stupnju ibadeta i ne izvodi iz islama. Međutim, ubraja se u velike grijehe.

U mali širk spada:

1. Malo licemjerstvo i pretvaranje pred ljudima.

Ovdje spada i to kada onaj koji radi u ime Allaha i klanja u ime Allaha, ta svoja djela i namaze izvršava na najbolji način kako bi ga pohvalili ljudi. Allah, dž.š., kaže:

"Ko žudi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen neka čini dobra djela i neka, klanjajući se Gospodaru svome, ne smatra Njemu ravnim nikoga!"
(El-Kehf, 110)

A Muhammed, a.s., rekao je: "Najviše od čega se za vas bojim jeste mali širk - rija' (pretvaranje). Allah će na Sudnji dan, kada bude nagrađivao ljude za njihova djela, reći:

‘Idite onima kojima ste se pokazivali i vidite hoćete li kod njih naći nagradu!’” (Hadis je vjerodostojan, a bilježi ga Ahmed.)

2. Zaklinjanje nečim drugim, mimo Allaha

Ibn- Abbas objasnio je ovu vrstu širka kao slučaj kad čovjek rekne svome prijatelju: “Ono što je htio Allah i što si htio ti!”

U ovaj širk spadaju i riječi: “Da nije bilo Allaha i tog i tog čovjeka!” A dozvoljeno je reći: “Da nije bilo Allaha, a zatim tog i tog!”

Muhammed, a.s., kaže: “Ne govorite kako je htio Allah i kako je htio taj i taj, već recite: ‘Kako hoće Allah, a zatim taj i taj!’” (Hadis je vjerodostojan, a bilježe ga Ahmed i drugi.)

NEKI OBLICI MANIFESTIRANJA ŠIRKA

Oblici širka koji su rasprostranjeni danas u islamskom svijetu glavni su razlog nesreće muslimana i onoga što im se dešava, kao što su zemljotresi, ratovi, neredi i sve vrste patnje koje je Allah, dž.š., spustio na muslimane zbog njihovog udaljavanja od tevhida i pojavljivanja širka u njihovom vjerovanju i ponašanju.

Dokaz za to jesu razni oblici manifestiranja širka, u većini muslimanskih zemalja, koje su mnogi muslimani ubrajali u islamske. Poznato je da je islam došao da uništi vidove širka ili pojave koje vode u širk.

Najvažniji vidovi manifestiranja širka su sljedeći:

1. Obraćanje dovom nekome drugom, mimo Allaha

Naročito je to vidljivo u kasidama i ilahijama, koje se uče prilikom mevluda ili drugih prigodnih svečanosti. Jednom sam čuo sljedeću ilahiju:

“O prvaku Poslanika, o moj osloncu, ti si Allahova vrata i moja uzdanica. I na dunjaluku i na ahiretu, o Allahov Poslaniče, uzmi me za moju ruku. Niko mi teškoće lahkoćom zamijeniti neće, osim tebe, o kruno poštovanja!” (Tadžul - hadreti)

Kad bi ovo Poslanik, a.s., čuo, ne bi imao ništa s time, jer niko ne može olakšati poteškoće osim Allaha, dž.š. Slične su i pjesme koje se pišu u novinama, časopisima i knjigama, u kojima se traži pomoć, potpora i pobjeda od Poslanika, evlija i dobrih ljudi, koji su svi nemoćni da pruže pomoć.

2. Sahranjivanje evlija (bogougodnika) i dobrih ljudi u džamijama

U većini muslimanskih zemalja mogu se u nekim džamijama vidjeti nadsvođeni kaburovi, a neki ljudi mole i traže ispunjenje molbi od onih koji su ukopani u tim kaburovima. Poslanik, a.s., zabranio je to riječima:

"Allah je prokleo židove i kršćane, jer su kaburove njihovih poslanika pretvorili u bogomolje." (Muttefekun alejhi)

Ako nije dozvoljeno sahranjivanje poslanika u džamijama, kako može biti dozvoljeno sahranjivanje šejhova i uleme? Treba imati na umu da se ovom umrlom ponekad upućuju dove, mimo Allaha, što prouzrokuje širk, a islam zabranjuje širk i putove koji vode do njega.

3. Zavjetovanje evlijama

Neki ljudi zavjetuju se da će prinijeti žrtvu ili pokloniti novac nekom određenom evliji, što spada u širk i nije dozvoljeno ispunjenje toga zavjeta, jer zavjet spada u ibadet, a ibadet zaslužuje samo Allah, dž.š. On kaže:

"Gospodaru moj, ovo što je u trbuhu mome je zavjetujem samo na službu Tebi, pa primi od mene, jer Ti, zaista, sve čuješ i znaš!" (Ali-'Imran, 35)

4. Prinošenje žrtava (klanje) kod kaburova poslanika i evlija

I kad bi nijet prilikom prinošenja žrtve bio u ime Allaha, i tada bi to ulazilo u djela mnogobožaca (mušrika), zato što su klali žrtve kod figura njihovih kipova, koji predstavljaju njihove evlije (zaštitnike). Dokaz za to su Poslanikove, a.s., riječi, koje glase:

"Prokleo je Allah onoga koji kolje (prinosi žrtve) nekome drugom, mimo Allaha!" (Bilježi ga Muslim.)

5. Tavaf - obilazak oko kaburova poslanika i evlija

Kao što je obilazak oko kabura Gejlanije, Rifaije, Bedevija, Husejna i drugih; tavaf spada u ibadet i nije dozvoljeno osim obilaska oko Ka'be, što dokazuju Allahove riječi:

"I neka oko Hrama drevnog obilaze." (El-Hadždž, 29)

6. Obavljati namaz okrenut prema kaburu nije dozvoljeno, jer Muhammed, a. s., kaže:

"Ne sjedajte na kaburove i ne klanjajte prema njima!" (Bilježi ga Muslim.)

7. Putovanje u svrhu posjećivanja kaburova

Putovanje u svrhu posjećivanja kaburova, radi berićeta ili obavljanja namaza, nije

dozvoljeno , jer Poslanik, a.s., kaže: “Ne kreće se na put da bi se posjetile džamije, osim radi posjete triju džamija: Mesdžidul - harem (Kaba), moja džamija (u Medini) i Mesdžidul - aksa.” (Muttefekun alejhi)

Ako bismo htjeli putovati u Medinu, rekli bismo: “Idem posjetiti Poslanikovu džamiju, a zatim da poselamim Poslanika.”

8. Vladanje po zakonima koji nisu od Allaha

Vladanje po zakonima koji nisu od Allaha, kao što su ljudski zakoni, koji su oprečni Kur’anu i vjerodostojnom sunnetu, ako se smatra dozvoljenim vladanje po tim zakonima. Ovome liče i fetve koje izdaju neki šejhovi, a te fetve su kontradiktorne i oprečne islamu, kao npr. namjerno proglašavanje kamate dozvoljenom, za koju je Allah nagovijestio rat onima koji je uzimaju.

9. Pokoravanje vladarima, alimima i šejhovima u stvarima koje su suprotne Kur’anu i vjerodostojnom sunnetu

To se zove širk u pokornosti, ali samo ako onaj koji se pokorava bude smatrao dozvoljenim pokoravanje onima kojima se pokorava.

Muhammed, a.s., kaže: “Nema pokornosti stvorenju u griješenju prema Stvoritelju.” (Hadis je vjerodostojan, a bilježi ga Ahmed.)

Allah, dž.š., kaže:

“Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje, i monahe svoje, i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju, nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju.” (Et-Tevba, 31)

Huzejfe je protumačio obožavanje svećenika i monaha od židova, pokoravanje njima u onome što su oni zabranili i dozvolili, (tj. nešto učinili haramom a nešto halalom).

TURBETA I MEZAROVI (KOJI SE POSJEĆUJU)

Turbeta koja se nalaze u islamskim zemljama: Šamu, Iraku, Egiptu i drugim, nisu u skladu s islamskim naučavanjima, a Muhammed, a.s., zabranio je podizanje građevina (zidanje) na kaburovima. U vjerodostojnom hadisu stoji: “Allahov Poslanik zabranio je ukrašavanje kaburova, sjedenje i zidanje na kaburovima.” (Bilježi ga Muslim.)

U drugom, vjerodostojnom predanju, koje bilježi Tirmizi, stoji: “I da se pišu natpisi na kaburu...” (Kur’an, poezija i sl.)

1. Mjesta na kojima se nalaze ovi mezarovi, turbeta i druga obilježja, u većini slučajeva su lažna. Tako je Husejn, sin Alijin, r.a., poginuo kao šehid u Iraku i njegovo tijelo nije prebačeno u Egipat. Zato kabur u Egiptu, koji se smatra njegovim kaburom, ustvari to nije. A najveći dokaz za to jeste postojanje “njegovog kabura” u Iraku, Egiptu i Šamu. Drugi dokaz jeste taj što ashabi nikada mrtve nisu sahranjivali u džamijama, jer je Poslanik, a.s., rekao: “Allah je prokleo židove i kršćane zato što su kaburove njihovih poslanika pretvorili u bogomolje.” (Muttefekun alejhi)

Mudrost (hikmet) ovoga jeste da džamije ostanu potpuno čiste od mnogoboštva. Allah, dž.š., kaže:

“Džamije su Allaha radi i ne molite se pored Allaha nikome!” (El-Džinn, 18)

Pouzdano se zna da je Poslanik, a.s., ukopan u svojoj kući, a ne u džamiji, a emevije su proširile džamiju u čiji sklop je ušao i kabur, a bolje bi bilo da to nisu uradili!

Husejnov kabur se sada nalazi u jednoj džamiji i ljudi obilaze oko njega i traže ispunjenje njihovih molbi, koje se upućuju jedino Allahu, dž.š., i nikome više. Tako neki traže ozdravljenje, otklanjanje nevolja i sl., a naša vjera od nas traži da samo Allahu upućujemo molbe i da samo obilazimo oko Kabe. Allah, dž.š., kaže:

“I neka oko Hrama drevnog obilaze.” (El- Hadždž, 29)

2. Kaburi Zejnebe, kćeri Alijine, r.a., u Egiptu i Damasku lažni su, jer ona nije umrla ni u Egiptu ni u Šamu, a dokaz za to jeste to što se njen kabur nalazi i u Egiptu i u Damasku.

3. Islam zabranjuje izgradnju kubeta nad kaburovima, pa makar se radilo o stvarnim kaburovima, kao što je Husejnov kabur u Iraku, Gejlanijev u Bagdadu, Šafijin u Egiptu, zbog prethodno spomenutog hadisa, a dozvoljava gradnju kubeta na džamijama.

Pričao mi je jedan iskreni starac da je vidio čovjeka kako klanja okrenut prema kaburu Gejlanija (Abdul - Kadira), a ne prema Kibli. Ovaj starac ga je posavjetovao da to ne radi, a on mu je odgovorio: “Ti si vehabija!” Kao da nije čuo Poslanikove riječi: “Ne sjedajte na kaburove i ne klanjajte prema njima!” (Bilježi ga Muslim.)

4. Većinu turbeta u Egiptu izgradila je dinastija Fatimija. Ibn - Kesir u knjizi “El - bidaje ven - nihaje”, u 11. tomu, na strani 346. o njima kaže: “Kafiri, fasici, grešnici, ateisti, naznabošci niječu islam, a pravac obožavalaca vatre ispravnim smatraju.”

Ove je nevjernike ražalostilo kada su vidjeli da su džamije pune vjernika koji klanjaju, jer ti nevjernici preziru muslimane. Zato su razmišljali kako da muslimane odvrate od džamija, pa su izgradili lažne kaburove, kubeta i turbeta i govorili da su u njima ukopani Husejn i Zejneba. Zatim su priredili prigodne svečanosti, kako bi privukli ljude, a sebe su nazvali fatimijama, krijući se iza imena Fatime. Zatim su muslimani od njih prihvatili ovu novotariju koja ih je odvela u širk, a za nju su uložili ogroman novac koji im je neophodan za kupovanje oružja, kako bi branili svoju vjeru i čast od neprijatelja.

5. Imetak koji su muslimani dali za izgradnju kubeta, mezarova i nadgrobnih spomenika ne koristi mrtvima, a da su ovaj imetak dali siromasima, to bi koristilo i živima i mrtvima; a da ne govorimo da je gradnja nad kaburovima strogo zabranjena, o čemu je bilo govora.

Muhammed, a.s., rekao je Aliji, r.a.:

“Nemoj ostaviti kip, a da ga ne srušiš, i ne prođi pored izdignutog kabura, a da ga ne sravniš sa zemljom!” (Bilježi ga Muslim.) Islam dozvoljava da kabur malo bude uzdignut, kako bi se znalo za njega.

6. Zavjeti (novac i drugo) koji se ispunjavaju za dušu umrlih i ostavljaju na kaburovima ili turbetima spadaju u veliki širk. Taj novac s haramom uzimaju oni koji se brinu za čistoću i održavanje tih mjesta, a ponekad taj novac troše čineći grijehe i zadovoljavajući svoje strasti, te tako onaj koji je dao novac jer se zavjetovao, kao i onaj koji ga je uzeo, učestvuju u grijehu. A da je taj novac dan kao sadaka siromasima, od njega bi imali koristi i živi i mrtvi, a onome koji je dao sadaku, Allah, dž.š., bi, po Svojoj volji, ispunio njegove želje i dove. Naš Allahu, pokaži nam istinu istinom i uputi nas da je slijedimo i zavolimo, a pokaži nam zabludu zabludom i uputi nas da je se klonimo i da je mrzimo!

ŠTETNOST ŠIRKA I SMUTNJA KOJU PROUZROKUJE

Širk je veoma štetan po život pojedinaca i društva, te prouzrokuje nered i smutnju na zemlji.

Štetnost širka ogleda se u sljedećem:

1. Širk je poniženje za čovječanstvo

Širk je poniženje i omalovažavanje ljudskog dostojanstva, umanjivanje njegove vrijednosti i uloge. Allah, dž.š., je čovjeka učinio halifom na zemlji, počasito ga i podučio imenima i nazivima svih stvari, potčinio mu sve što je na nebu i Zemlji i dao mu da raspolaže svim što je oko njega. Međutim, čovjek često ne poznaje svoju vrijednost, te je neke dijelove svemira uzeo za svoja božanstva kojima se pokorava i time se ponizuje.

Ima li većeg poniženja za čovjeka nego kada vidi kako milioni ljudi u Indiji sve do danas obožavaju kravu, koju je Allah, dž.š., stvorio da služi čovjeku dok je u životu i da čovjek jede njeno meso nakon što je zakolje.

Neki muslimani, pak, borave kod kaburova i molbe upućuju mrtvima, koji su samo Allahovi robovi i ne mogu nanijeti ni štetu ni korist. Husejn, r.a., nije mogao spriječiti da bude ubijen, pa kako može od drugih otkloniti nedaće ili im priuštiti neku korist?

Mrtvaci trebaju naše dove koje ćemo upućivati Allahu za njih, a nećemo njima upućivati dove mimo Allaha. Uzvišeni Allah kaže:

"A oni kojima se oni umjesto Allahu klanjaju, ništa ne stvaraju; oni su i sami stvoreni; tvar su, nisu živi i ne znaju kada će biti oživljeni." (En-Nahl, 20 - 21)

I kaže Uzvišeni Allah:

"A onaj ko bude smatrao da Allahu ima iko ravan - bit će kao onaj koji je s neba pao i koga su ptice razgrabile ili kao onaj kojega je vjetar u daleki predio odnio." (El-Hadždž, 31)

2. Širk je plodno tlo za legende, bajke i sujevjerje

Širk je plodno tlo za legende, bajke i sujevjerje, jer razum onoga koji vjeruje u postojanje drugih sila koje djeluju u svemiru, pored Allaha, kao što su zvijezde, džini, duhovi i utvare,

postaje potpuno pripravan da prihvati sve izmišljotine i da povjeruje svakom lašcu.

Tako širk gatara, čarobnjaka, vračara, sihirbaza i drugih, koji tvrde da imaju znanje o gajbu koji poznaje samo Allah, ima dobru prođu u društvu. U ovakvom društvu veoma je rasprostranjeno neslijeđenje zakona uzročnosti i posljedica.

3. Širk je veliki zulum - nasilje

On je nasilje nad istinom, jer je najveća istina da nema drugog boga osim Allaha, i nema drugog Gospodara i Vladara osim Njega. Međutim, mnogobožac smatra božanstvom nešto drugo, mimo Allaha, i za Vladara smatra nekog drugog, mimo Njega. Širk je i veliki zulum - nasilje nad samim sobom, jer je mnogobožac učinio sebe robom stvorenju poput njega ili, pak, manje vrijednom od njega, a Allah, dž.š., učinio ga je potpuno slobodnim. Širk je i nasilje prema drugima ljudima, jer onaj koji nekoga smatra bogom, pored Allaha, dž.š., čini mu zulum, jer mu je dao veća prava nego što ih, ustvari, ima.

4. Širk je izvor straha i zabluda

Onaj čiji razum prihvaća izmišljotine i vjeruje zabludama osjeća strah sa svih strana, jer se oslanja na više božanstava koja nisu u stanju pribaviti sebi korist ili otkloniti štetu. Zato se atmosferom kojom vlada širk, širi sujevjerje i strah bez ikakvog vidljivog uzroka. Allah, dž.š., kaže:

"Mi ćemo uliti strah u srca onih koji neće da vjeruju, zato što druge Allahu ravnim smatraju kojima Allah nije dao nikakav dokaz; Džehennem će njihovo boravište postati i grozno će prebivalište nevjernika biti." (Ali - Imran, 151)

5. Širk unazađuje korisna djela

On uči ljude da se oslanjaju na posrednike i zagovarače te tako ostave korisna djela i čine grijehe, smatrajući da će ovi posrednici biti njihovi zauzimači kod Allaha. To uvjerenje bilo je prisutno kod predislamskih Arapa o kojima Allah, dž.š., kaže:

"Oni se, pored Allaha, klanjaju onima koji im ne mogu ni nauditi, niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: 'Ovo su naši zagovornici kod Allaha!' Reci: 'Kako da Allahu kazujete da na nebesima i na Zemlji postoji nešto, a On zna da ne postoji?' Neka je hvaljen On i vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njemu ravnim!" (Junus, 18)

Kršćani rade neka nedopuštena djela, smatrajući da je Mesih (Isus) iskupio grijehe prilikom raspeća; neki muslimani ostavljaju vadžibe (dužnosti) i čine zabranjena djela, oslanjajući se na šefaat (zagovaranje) Muhammeda, a.s., i pored toga što njihov plemeniti Poslanik kaže svojoj kćeri Fatimi:

"O Fatima, kćeri Muhammedova, traži iz mog imetka koliko god hoćeš, ja ti kod Allaha ne mogu ništa pomoći!" (Bilježi ga Buharija.)

6. Širk prouzrokuje vječni boravak u Džehennemu

Širk je uzrok ljudske propasti na dunjaluku i vječne patnje u Džehenemu.

"Allah, dž.š., će mu ulazak u Džennet zabraniti i boravište njegovo Džehennem će biti, a nevjernicima niko neće moći pomoći." (El-Maida, 72)

A Muhammed, a.s., kaže: "Onaj ko umre a bude molio, mimo Allaha, drugoga, ući će u Vatru!" Bilježi ga Buharija.)

7. Širk dovodi do razjedinjenja islamskog ummeta

Allah, dž.š., kaže:

"I ne budite od onih koji Mu druge ravnim smatraju, od onih koji su vjeru svoju razbili i u stranke se podijelili, svaka stranka zadovoljna onim što ispovijeda." (Er-Rum, 31 - 32)

REZIME

Potpuno je jasno iz onoga što je navedeno da je širk veoma značajna pojava od koje se treba čuvati, izbjegavati je, te se bojati da se ne upadne u njega, jer je on najveći grijeh i uništava sva dobra djela koja čovjek radi na korist ummetu i cijelom čovječanstvu. Allah, dž.š., kaže:

"I Mi ćemo pristupiti djelima njihovim koja su učinili i u prah i pepeo ih pretvoriti." (El-Furkan, 23)

DOZVOLJENI NAČIN PRIBLIŽAVANJA (UMILJAVANJA ALLAHU)

Allah, dž.š., kaže:

"Približavajte se Allahu pokornošću i djelima kojima je On zadovoljan."

Šerijatski dozvoljeno približavanje Allahu jeste ono koje naređuju Kur'an i Poslanik, a.s., i onako kako su to radili ashabi. Postoji više vrsta približavanja Allahu, dž.š., a najvažnije su:

1. Približavanje Allahu putem imana

Allah, dž.š., spominjujući približavanje Njegovih robova putem imana, kaže:

"Gospodaru naš, mi smo čuli glasnika koji poziva u vjeru: 'Vjerujte u Gospodara Vašeg!' - i mi smo mu se odazvali. Gospodaru naš, oprosti nam grijehe naše i pređi preko hrđavih postupaka naših, te učini da poslije smrti budemo s onima dobrim." (Ali- Imran, 193)

2. Približavanje Allahu putem iskazivanja Njegove jednoće - tevhid

Kao što je Junus, a.s., molio Allaha, kad se našao u utrobi kita:

"Pa poslije u tminama zavapi: 'Nema boga, osim Tebe, hvaljen neka si!, a ja sam se zaista ogriješio prema sebi!' - odazvasmo se i tegobe ga spasismo; eto, tako Mi spasavamo vjernike!" (El-Enbija, 87)

3. Približavanje Allahu Njegovim lijepim imenima

Allah, dž.š., kaže:

"Allah ima najljepša imena i vi Ga njima zovite." (El-Eraf, 180)

4. Približavanje putem Allahovih atributa

Približavanje putem Allahovih atributa, kao što su riječi Muhammeda, a.s.: "O živi i Održavatelju svega! Tvojom milošću od Tebe tražim pomoć!" (Hadis je dobar. Bilježi ga Tirmizi.)

5. Približavanje Allahu putem dobrih djela

Približavanje Allahu putem dobrih djela, kao što su: namaz, pokornost roditeljima, poštovanje tuđih prava, emanet, iskrenost, spominjanje Allaha, učenje Kur'ana, donošenje salavata na Poslanika i ljubav prema njemu i njegovim ashabima, te druga dobra djela. U Muslimovom "Sahihu" bilježi se vjerodostojno kazivanje o trojici prijatelja koji su ostali zatvoreni u jednoj pećini pa se svaki od njih obratio Allahu dobrim djelima koja su učinili. Jedan je poštovao pravo svojih najamnika, drugi je dobro činio svojim roditeljima, a treći se bojao Allaha tako što se sačuvao zinaluka, pa je Allah, dž.š., dao da se otvori izlaz iz pećine zbog njihovih dobrih djela.

6. Približavanje Allahu ostavljanjem grijeha

Odricanje od grijeha kao što su alkohol, zinaluk i druga zabranjena djela; u prethodnom primjeru spomenuto je kako se jedan od trojice ljudi zatvorenih u pećini približio Allahu ostavljajući zinaluk.

Današnji muslimani

Današnji muslimani ostavili su dobra djela i približavanje Allahu putem njih, a nastoje se približiti Allahu putem djela drugih ljudi, koji su među mrtvima, postupajući suprotno Poslaniku i njegovim ashabima.

Približavanje Allahu

Približavanje Allahu tražeći od Poslanika i dobrih ljudi, pod uvjetom da su živi, da mole Allaha za tebe. Prenosi se da je jedan slijepi čovjek došao Poslaniku, a s., i rekao mu: “Moli Allaha da me izliječi!” Poslanik mu je rekao: “Ako hoćeš, ja ću za tebe moliti Allaha, a ako hoćeš da se strpiš, to ti je bolje!” čovjek mu reče: “Moli Ga!” Zatim mu je Poslanik, a.s., naredio da se lijepo abdesti i da klanja dva rekata, a zatim da uči ovu dovu: “Moj Allahu! Molim Te i obraćam Ti se putem Tvog Poslanika, Poslanika milosti!” “O Muhammede, ja se pomoću tebe obraćam mome Gospodaru radi moje potrebe, kako bi mi bilo udovoljeno. Moj Allahu! Primi njegovo zauzimanje za mene i moje zauzimanje za njega!” To je čovjek uradio, pa je ozdravio. (Hadis je sahih, a bilježi ga Ahmed.)

U hadisu se govori da je Poslanik, a.s., molio Allaha, dž.š., za jednog slijepca (Poslanik je bio živ), pa mu je naredio da moli Allaha sam za sebe da se obrati Allahu da primi šefaat Poslanikov, pa je Allah primio njegovu dovu. Ova dova preko Poslanika, a.s., jeste samo za njegova života i ne može se dova putem Poslanika učiti nakon njegove smrti, jer ashabi to nisu radili, a i ovaj slijepac ne bi imao nikakve koristi poslije Poslanikove smrti.

ŠERIJATOM ZABRANJENO PRIBLIŽAVANJE ALLAHU

Zabranjeno približavanje Allahu jeste ono koje nema osnove u vjeri, a postoji nekoliko vrsta zabranjenog približavanja:

1. Približavanje Allahu putem mrtvih i traženje potreba i pomoći od njih

Ne smije se od mrtvih tražiti pomoć i zauzimanje kod Allaha kao što se dešava

danas, a to nazivaju tevessulom (ispravnim približavanjem), što nije tačno, jer je tevessul traženje potreba od Allaha putem dozvoljenih sredstava, kao što su dobra djela, iman, spominjanje Allahovih lijepih imena. A upućivanje dova mrtvima jeste okretanje od Allaha, što je veliki širk, jer Allah, dž.š., kaže:

"I pored Allaha, ne moli se onome ko ti ne može ni koristiti ni nauditi, jer ako bi to uradio, bio bi, uistinu, nevjernik!" (Junus, 106)

2. Približavanje Allahu putem poslanikove ličnosti

Ovo spada u novotariju, jer to ashabi nisu radili i jer se Omer, r.a., približavao Allahu putem dove Abbasove, r.a., za njegovog života. Omer, r.a., nije molio Allaha preko Poslanika, a.s., nakon što je Poslanik, a.s., umro, a hadis: "Približavajte se Allahu putem moje ličnosti", nema nikakve osnove, kako kaže Ibn - Tejmije.

Ovaj novotarijski način približavanja Allahu vodi u širk i to u slučaju da čovjek smatra da treba postojati posrednik između njega i Allaha, kao npr. zapovjednik, vladar, jer je to poređenje stvorenja sa Stvoriteljem.

Ebu- Hanife kaže: "Mrzim da se Allahu obraćam putem nekog posrednika!"

3. Traženje od Poslanika, a.s., da uči dovu nakon svoje smrti

Što se tiče traženja od Poslanika da uči dovu nakon svoje smrti, kao kad kažeš: "O Poslaniče, moli Allaha za mene!" - to nije dozvoljeno jer ashabi to nisu radili, što je Poslanik, a.s., i rekao: "Kad umre čovjek, prestanu njegova djela, osim u tri slučaja: trajne sadake, znanja kojim se koriste ljudi i dobrog djeteta, koje moli Allaha za njega!" (Bilježi ga Muslim.)

SADRŽAJ